

ที่ มท 0892.2/ว 355

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

15 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง มาตรฐานงานทางหลวงท้องถิ่นและมาตรฐานการทดสอบวัสดุงานทาง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่องมาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง
ที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้ และสภาพสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. 2550

2. ประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่องมาตรฐานงานทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. 2550

ด้วยกรมทางหลวงชนบทได้จัดส่งประกาศกรมทางหลวงชนบทเรื่องมาตรฐานและลักษณะ
ของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้และสภาพสายเกี่ยวกับทางหลวง
ท้องถิ่น พ.ศ. 2550 ประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่องมาตรฐานงานทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. 2550
หนังสือมาตรฐานงานทางหลวงท้องถิ่น และหนังสือมาตรฐานการทดสอบวัสดุงานทาง มาให้กรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น เพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และติดต่อขอรับหนังสือมาตรฐาน ทั้ง 2 เล่ม
จากสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดโดยตรง เพื่อใช้ประโยชน์ในการก่อสร้าง ขยาย บูรณะและบำรุงรักษา
ทางหลวงท้องถิ่นในความรับผิดชอบ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ทุกแห่งทราบ และดำเนินการขอรับหนังสือมาตรฐานดังกล่าว จากสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวันดี วรรณวโรทร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักมาตรฐานการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โทร. 0-2241-9000 ต่อ 2312

โทรสาร 0-2243-7533 และ 0-2241-9000 ต่อ 2303

ประกาศกรมทางหลวงชนบท

เรื่อง มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง
ที่จอดรถ ระยะแนวคันไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อธิบดีกรมทางหลวงชนบทจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่อง มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวคันไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาประกาศอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในประกาศนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการพัฒนาทางหลวงท้องถิ่น เป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ข้อ ๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวคันไม้ และเสาพาดสาย เกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น ในการออกแบบ กำกับ ตรวจสอบ และอำนวยความสะดวก ตามประกาศนี้

หมวด ๑

การแบ่งชั้นทางหลวง

ข้อ ๖ ทางหลวงท้องถิ่นในเขตเมืองและในเขตชุมชน แบ่งออกเป็น ๕ ชั้น คือ

(๑) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นพิเศษ

(๒) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๑

(๓) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๒

(๔) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๓

(๕) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๔

ข้อ ๗ ทางหลวงท้องถิ่นนอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน แบ่งออกเป็น ๗ ชั้น คือ

(๑) ทางหลวงท้องถิ่นพิเศษ

(๒) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๑

(๓) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๒

(๔) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๓

(๕) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๔

(๖) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๕

(๗) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๖

หมวด ๒

มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง

รวมทั้งเขตทางหลวงของทางหลวงท้องถิ่น

ข้อ ๘ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นพิเศษ ในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักกรดและน้ำหนักลูกเพลของรถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักดมประกาศ

ที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๓ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างช่องทางละ
ไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร

(๔) ทางเท้าหรือไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร

(๕) มีทางระบายน้ำ

(๖) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๔๕.๐๐ เมตร

(๗) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

- (ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๘) การยกระดับของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๔
- (๙) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
- (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔
- (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖
- (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘
- (๑๐) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- (๑๑) ช่องลอคของถนน ต้องมีระยะลอคในแนวตั้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- ข้อ ๕ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๑ ในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย
- (๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์
- (๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร
- (๔) ทางเท้าหรือไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร
- (๕) มีทางระบายน้ำ
- (๖) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๓๐.๐๐ เมตร
- (๗) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)
- (ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๘) การยกระดับของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๔
- (๙) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
- (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔

- (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖
- (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘
- (๑๐) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวตั้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- ข้อ ๑๐ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๒ ในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย
- (๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์
- (๒) สามารถรับน้ำหนักกรวดและน้ำหนักลงเพลของรถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร
- (๔) ทางเท้าหรือไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร
- (๕) มีทางระบายน้ำ
- (๖) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๑๖.๐๐ เมตร
- (๗) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)
 - (ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 - (ข) ทางเนิน ๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 - (ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๘) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๔
- (๙) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
 - (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔
 - (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖
 - (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘
- (๑๐) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- (๑๑) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวตั้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- ข้อ ๑๑ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๓ ในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย
- (๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง แต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

(๔) ทางเท้าหรือไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร

(๕) มีทางระบายน้ำ

(๖) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร

(๗) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๘) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๔

(๙) ความลาดชันของถนน (GRADIENT) ตามสภาพพื้นที่แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๒

(๑๐) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๑) ช่องลอดคของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๒ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๔ ในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่เกิน ๓ เมตร

(๔) ควรมีทางระบายน้ำ

(๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ตามความเหมาะสม

(๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

- (ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๗) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๔
- (๘) ความลาดชันของถนน (GRADIENT) สภาพพื้นที่แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๕
- (๙) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- (๑๐) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- ข้อ ๑๓ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นพิเศษ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย
- (๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์
- (๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๓ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร
- (๔) ไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร
- (๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๔๕.๐๐ เมตร
- (๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)
- (ก) ทางราบ ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (ข) ทางเนิน ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๗) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐
- (๘) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
- (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔
- (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖
- (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘
- (๙) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- (๑๐) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๔ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๑ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร

(๔) ไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร

(๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๓๐.๐๐ เมตร

(๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๗) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐

(๘) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)

(ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔

(ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖

(ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘

(๙) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๐) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๕ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๒ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร

(๔) ไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๒๕.๐๐ เมตร

(๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๗) การยกระดับของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐

(๘) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)

(ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔

(ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖

(ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘

(๙) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๐) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวตั้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๖ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๓ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร

(๔) ไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

(๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๑๕.๐๐ เมตร

(๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

- (ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๓) การยกกระดิ่งของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐
- (๔) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
 - (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔
 - (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖
 - (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘
- (๕) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- (๑๐) ช่องลวดของถนน ต้องมีระยะลวดในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- ข้อ ๑๗ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๔ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย
 - (๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์
 - (๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลาของรถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๑) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร
- (๔) ไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร
- (๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร
- (๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)
 - (ก) ทางราบ ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 - (ข) ทางเนิน ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 - (ค) ทางเขา ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๓) การยกกระดิ่งของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐
- (๔) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
 - (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔
 - (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๘
 - (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๑๒

(๕) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๐) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๘ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๕ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นลูกรี

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร

(๔) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ตามความเหมาะสม

(๕) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๖) การยกระดับของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐

(๗) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)

(ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔

(ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๘

(ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๑๒

(๘) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๙) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๙ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๖ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นลูกรี

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

- (๓) ช่องจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่เกิน ๓.๐๐ เมตร
- (๔) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ตามความเหมาะสม
- (๕) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)
 - (ก) ทางราบ ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 - (ข) ทางเนิน ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 - (ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๖) การยกระดับของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐
- (๗) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
 - (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔
 - (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๘
 - (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๑๒
- (๘) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- (๙) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

หมวด ๓

มาตรฐานที่จอดรถ ระยะแนวคันไม้
และเสาพาดสายของทางหลวงท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ มาตรฐานที่จอดรถ ระยะแนวคันไม้และเสาพาดสายของทางหลวงท้องถิ่น

- (๑) ที่จอดรถ ต้องเป็นที่ซึ่งทางราชการกำหนดให้ หรือที่ซึ่งไม่กีดขวางทางจราจรแต่ไม่ใช่ทางโค้งบนสะพาน เชนสะพาน ทางแยก หรือในที่คับขัน
- (๒) ระยะแนวคันไม้ หากเป็นทางหลวงท้องถิ่นในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องห่างจากขอบผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๐.๕๐ เมตร หากเป็นทางหลวงท้องถิ่นนอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องห่างจากขอบผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๓) เสาพาดสาย ต้องปักห่างจากแนวเขตทางหลวงเข้ามาทางด้านในไม่น้อยกว่า ๐.๕๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือที่ซึ่งทางราชการกำหนดให้ และสายต้องพาดสูงจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร ส่วนที่ต้องพาดสายข้ามถนนต้องสูงจากผิวทางไม่น้อยกว่า ๕.๕๐ เมตร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ระพีพันธุ์ จารุกุล

อธิบดีกรมทางหลวงชนบท

ประกาศกรมทางหลวงชนบท

เรื่อง มาตรฐานงานทางหลวงท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมทางหลวงชนบทจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่อง มาตรฐานงานทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาประกาศอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในประกาศนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการพัฒนาทางหลวงท้องถิ่น เป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ข้อ ๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้มาตรฐานงานทางหลวงท้องถิ่น (มถ.) เพื่อการก่อสร้างและบำรุงรักษาตามประกาศนี้

หมวด ๑

งานโครงสร้าง

ข้อ ๖ งานโครงสร้าง

(๑) มาตรฐานงานคอนกรีตและคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้เป็นไปตาม มถ.๑๐๑ - ๒๕๕๐

(๒) มาตรฐานงานคอนกรีตอัดแรง ให้เป็นไปตาม มถ.๑๐๒ - ๒๕๕๐

(๓) มาตรฐานงานเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ให้เป็นไปตาม มถ.๑๐๓ - ๒๕๕๐

(๔) มาตรฐานงานไม้ ให้เป็นไปตาม มถ.๑๐๔ - ๒๕๕๐

(๕) มาตรฐานงานฐานราก ให้เป็นไปตาม มถ.๑๐๕ - ๒๕๕๐

(๖) มาตรฐานงานเสาเข็ม ให้เป็นไปตาม มถ.๑๐๖ - ๒๕๕๐

(๗) มาตรฐานงานแผ่นยางรองรับพื้นสะพาน ให้เป็นไปตาม มถ.๑๐๗ - ๒๕๕๐

หมวด ๒

งานทาง

ข้อ ๗ กลุ่มวัสดุงานทาง

- (๑) มาตรฐานวัสดุถมคันทาง ให้เป็นไปตาม มท.๒๐๑ - ๒๕๕๐
- (๒) มาตรฐานวัสดุรองพื้นทาง ให้เป็นไปตาม มท.๒๐๒ - ๒๕๕๐
- (๓) มาตรฐานวัสดุพื้นทางหินคลุก ให้เป็นไปตาม มท.๒๐๓ - ๒๕๕๐
- (๔) มาตรฐานวัสดุคัดเลือก ให้เป็นไปตาม มท.๒๐๔ - ๒๕๕๐
- (๕) มาตรฐานวัสดุไหล่ทาง ให้เป็นไปตาม มท.๒๐๕ - ๒๕๕๐
- (๖) มาตรฐานวัสดุลูกรังชนิดทำผิวจราจร ให้เป็นไปตาม มท.๒๐๖ - ๒๕๕๐
- (๗) มาตรฐานวัสดุมวลรวมสำหรับผิวจราจรแบบซอร์เฟซทรียเมนต์ ให้เป็นไปตาม มท.๒๐๗ - ๒๕๕๐
- (๘) มาตรฐานวัสดุมวลรวมสำหรับผิวจราจรแบบเพนเตอร์ชั้นแมคคาดีม ให้เป็นไปตาม มท.๒๐๘ - ๒๕๕๐
- (๙) มาตรฐานวัสดุมวลรวมสำหรับผิวจราจรแบบแอสฟัลต์คอนกรีต ให้เป็นไปตาม มท.๒๐๙ - ๒๕๕๐
- (๑๐) มาตรฐานวัสดุมวลรวมสำหรับผิวจราจรแบบคอนกรีต ให้เป็นไปตาม มท.๒๑๐ - ๒๕๕๐
- (๑๑) มาตรฐานวัสดุเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ให้เป็นไปตาม มท.๒๑๑ - ๒๕๕๐
- (๑๒) มาตรฐานวัสดุโพลีเมอร์โมดิฟายด์ แอสฟัลต์ซีเมนต์ สำหรับงานโมดิฟายด์แอสฟัลต์คอนกรีต ให้เป็นไปตาม มท.๒๑๒ - ๒๕๕๐
- (๑๓) มาตรฐานวัสดุโพลีเมอร์โมดิฟายด์ แอสฟัลต์ซีเมนต์ สำหรับงานพอร์ส แอสฟัลต์คอนกรีต ให้เป็นไปตาม มท.๒๑๓ - ๒๕๕๐
- (๑๔) มาตรฐานวัสดุโพลีเมอร์โมดิฟายด์แอสฟัลต์อิมัลชัน CRS-๑ สำหรับงานเทคโคท ให้เป็นไปตาม มท.๒๑๔ - ๒๕๕๐
- (๑๕) มาตรฐานวัสดุผสมเย็น (Cold Mix Asphalt Concrete) ประเภที่ใช้แอสฟัลต์อิมัลชัน ให้เป็นไปตาม มท.๒๑๕ - ๒๕๕๐

ข้อ ๘ กลุ่มก่อสร้างงานทาง

- (๑) มาตรฐานงานถางป่า ขุดคอ ให้เป็นไปตาม มท.๓๐๑ - ๒๕๕๐

- (๒) มาตรฐานงานตกแต่งเกลี่ยคันทางเดิม ให้เป็นไปตาม มถ.๓๐๒ - ๒๕๕๐
- (๓) มาตรฐานงานถมคันทาง ให้เป็นไปตาม มถ.๓๐๓ - ๒๕๕๐
- (๔) มาตรฐานงานดินคัตคันทาง ให้เป็นไปตาม มถ.๓๐๔ - ๒๕๕๐
- (๕) มาตรฐานงานชั้นรองพื้นทาง ให้เป็นไปตาม มถ.๓๐๕ - ๒๕๕๐
- (๖) มาตรฐานงานชั้นพื้นทาง ให้เป็นไปตาม มถ.๓๐๖ - ๒๕๕๐
- (๗) มาตรฐานงานไหล่ทาง ให้เป็นไปตาม มถ.๓๐๗ - ๒๕๕๐
- (๘) มาตรฐานงานไพรมโคท (Prime Coat) ให้เป็นไปตาม มถ.๓๐๘ - ๒๕๕๐
- (๙) มาตรฐานงานผิวจราจรแบบเซอร์เฟซทรียัตเมนต์ (Surface Treatment) ให้เป็นไปตาม มถ.๓๐๙ - ๒๕๕๐
- (๑๐) มาตรฐานงานแทคโคท (Tack Coat) ให้เป็นไปตาม มถ.๓๑๐ - ๒๕๕๐
- (๑๑) มาตรฐานงานซีลโคท (Seal Coat) ให้เป็นไปตาม มถ.๓๑๑ - ๒๕๕๐
- (๑๒) มาตรฐานงานผิวจราจรแบบเพนเคอร์ชั้น แมคคาดัม ให้เป็นไปตาม มถ.๓๑๒ - ๒๕๕๐
- (๑๓) มาตรฐานงานผิวจราจรแบบแอสฟัลต์คอนกรีต ให้เป็นไปตาม มถ.๓๑๓ - ๒๕๕๐
- (๑๔) มาตรฐานงานผิวจราจรแบบคอนกรีต ให้เป็นไปตาม มถ.๓๑๔ - ๒๕๕๐
- (๑๕) มาตรฐานการฉาบผิวทางแบบสเลอรีซีล ให้เป็นไปตาม มถ.๓๑๕ - ๒๕๕๐
- (๑๖) มาตรฐานงานผิวจราจรแบบเคพซีล ให้เป็นไปตาม มถ.๓๑๖ - ๒๕๕๐
- (๑๗) มาตรฐานงานผิวจราจรแบบโพลีเมอร์โมดิฟายด์ แอสฟัลต์คอนกรีต ให้เป็นไปตาม มถ.๓๑๗ - ๒๕๕๐
- (๑๘) มาตรฐานงานผิวจราจรแบบพอร์สแอสฟัลต์คอนกรีต ให้เป็นไปตาม มถ.๓๑๘ - ๒๕๕๐

หมวด ๓

งานบำรุงรักษาทาง

ข้อ ๕ งานบำรุงรักษาทาง

- (๑) มาตรฐานงานปะซ่อมผิวทางแอสฟัลต์ (Skin Patching) ให้เป็นไปตาม มถ.๔๐๑ - ๒๕๕๐
- (๒) มาตรฐานงานขุดซ่อมผิวทางแอสฟัลต์ (Deep Patching) ให้เป็นไปตาม มถ.๔๐๒ - ๒๕๕๐
- (๓) มาตรฐานการอุดซ่อมรอยแตกในถนนคอนกรีตด้วยวัสดุขุขาวรอยต่อชนิดเทอร์อน ให้เป็นไปตาม มถ.๔๐๓ - ๒๕๕๐

- (๔) มาตรฐานการเปลี่ยน (Resealing) วัสดุบนแนวรอยต่อชนิดเทร็อน ให้เป็นไปตาม มถ.๔๐๔ - ๒๕๕๐
- (๕) มาตรฐานการเปลี่ยนซ่อมแผ่นพื้นคอนกรีตแบบ Full - Depth Repair ให้เป็นไปตาม มถ.๔๐๕ - ๒๕๕๐
- (๖) มาตรฐานการอุดซ่อมโพรงใต้แผ่นพื้นถนนคอนกรีต (Subsealing) ให้เป็นไปตาม มถ.๔๐๖ - ๒๕๕๐
- (๗) มาตรฐานการซ่อมรอยแยกตัวระหว่างไหล่ทางกับผิวคอนกรีตด้วยวัสดุยารอยต่อชนิดเทร็อน ให้เป็นไปตาม มถ.๔๐๗ - ๒๕๕๐

หมวด ๔

งานท่อระบายน้ำ และทางเดินเท้า

ข้อ ๑๐ งานท่อระบายน้ำ

- (๑) มาตรฐานงานท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้เป็นไปตาม มถ.๕๐๑ - ๒๕๕๐
- (๒) มาตรฐานงานระบายน้ำและโครงสร้างประกอบอื่น ๆ ให้เป็นไปตาม มถ.๕๐๒ - ๒๕๕๐
- (๓) มาตรฐานงานคันหินและรางดิน ให้เป็นไปตาม มถ.๕๐๓ - ๒๕๕๐

ข้อ ๑๑ งานทางเดินเท้า

มาตรฐานงานทางเท้า ให้เป็นไปตาม มถ.๕๐๔ - ๒๕๕๐

หมวด ๕

งานทดสอบโครงสร้างและปฐพีวิศวกรรม

ข้อ ๑๒ งานทดสอบโครงสร้างและปฐพีวิศวกรรม

- (๑) มาตรฐานการทดสอบวัสดุมวลผสมคอนกรีต ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๑๐๑ - ๒๕๕๐
- (๒) มาตรฐานการทดสอบหาส่วนคละของวัสดุมวลรวม ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๑๐๑.๑ - ๒๕๕๐
- (๓) มาตรฐานการทดสอบหาความสึกหรอของวัสดุมวลรวมหยาบ ด้วยเครื่อง Los Angeles Abrasion ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๑๐๑.๒ - ๒๕๕๐
- (๔) มาตรฐานการทดสอบหาสารอินทรีย์เจือปน ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๑๐๑.๓ - ๒๕๕๐
- (๕) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความถ่วงจำเพาะและค่าความดูดซึมน้ำของวัสดุมวลรวมหยาบ ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๑๐๑.๔ - ๒๕๕๐

(๖) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความถ่วงจำเพาะและค่าความดูดซึมน้ำของวัสดุมวลรวมละเอียด ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๑๐๑.๕ - ๒๕๕๐

(๗) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความชื้นของวัสดุมวลรวม ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๑๐๑.๖ - ๒๕๕๐

(๘) มาตรฐานการทดสอบหาคอนกรีตเหนียว ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๑๐๑.๗ - ๒๕๕๐

(๙) มาตรฐานวิธีการเก็บตัวอย่างคอนกรีตในหน้างานและการนำไปบำรุงรักษา ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๑๐๒ - ๒๕๕๐

(๑๐) มาตรฐานการทดสอบค่าการยุบตัวของคอนกรีต ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๑๐๓.๑ - ๒๕๕๐

(๑๑) มาตรฐานการทดสอบค่าการยุบตัวของคอนกรีต โดยใช้โต๊ะการไหล ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๑๐๓.๒ - ๒๕๕๐

(๑๒) มาตรฐานการทดสอบน้ำที่ใช้ในงานคอนกรีต ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๑๐๔ - ๒๕๕๐

(๑๓) มาตรฐานการทดสอบความต้านแรงอัดของแท่งคอนกรีต ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๑๐๕.๑ - ๒๕๕๐

(๑๔) มาตรฐานการทดสอบการรับแรงดัดของคอนกรีต ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๑๐๕.๒ - ๒๕๕๐

(๑๕) มาตรฐานการทดสอบหาค่าแรงอัดในแนวตั้งฉากสี่เหลี่ยมของไม้ ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๒๐๑ - ๒๕๕๐

(๑๖) มาตรฐานการทดสอบหาค่าแรงอัดในขนานสี่เหลี่ยมของไม้ ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๒๐๒ - ๒๕๕๐

(๑๗) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความชื้นของไม้ ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๒๐๓ - ๒๕๕๐

(๑๘) มาตรฐานการทดสอบหาค่าแรงดัดของไม้ ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๒๐๔ - ๒๕๕๐

(๑๙) มาตรฐานการทดสอบค่ากำลังดึงและแรงต้านทานการแตกของไม้ ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๒๐๕ - ๒๕๕๐

(๒๐) มาตรฐานการทดสอบหาค่าแรงเฉือนขนานสี่เหลี่ยมของไม้ ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๒๐๖ - ๒๕๕๐

(๒๑) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความถ่วงจำเพาะแรงของไม้ ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๒๐๗ - ๒๕๕๐

(๒๒) มาตรฐานการทดสอบตามมาตรฐานการเจาะสำรวจดิน ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๓๐๑ - ๒๕๕๐

(๒๓) มาตรฐานการทดสอบเพื่อหาค่าแรงเฉือนตรง ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๓๐๒ - ๒๕๕๐

(๒๔) มาตรฐานการทดสอบเพื่อหาค่าแรงอัดแกนเดียว ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๓๐๓ - ๒๕๕๐

(๒๕) มาตรฐานการทดสอบเพื่อหาค่าแรงอัดสามแกน ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๓๐๔ - ๒๕๕๐

(๒๖) มาตรฐานการทดสอบเพื่อหาค่าการอัดตัวคายน้ำ ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๓๐๕ - ๒๕๕๐

หมวด ๖
งานทดสอบงานทาง

ข้อ ๑๓ งานทดสอบงานทาง

- (๑) มาตรฐานการทดสอบความแน่น แบบมาตรฐาน ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๐๑ - ๒๕๕๐
- (๒) มาตรฐานการทดสอบความแน่น แบบสูงกว่ามาตรฐาน ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๐๒ - ๒๕๕๐
- (๓) มาตรฐานการทดสอบหาค่า ซี บี อาร์ ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๐๓ - ๒๕๕๐
- (๔) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความแน่นของวัสดุงานทางในสนาม ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๐๔ - ๒๕๕๐
- (๕) มาตรฐานการทดสอบหาค่าขีดเหลว ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๐๕ - ๒๕๕๐
- (๖) มาตรฐานการทดสอบหาค่าขีดพลาสติก ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๐๖ - ๒๕๕๐
- (๗) มาตรฐานการทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์การหดตัว ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๐๗ - ๒๕๕๐
- (๘) มาตรฐานการทดสอบหาขนาดเม็ดของวัสดุ ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๐๘ - ๒๕๕๐
- (๙) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความสึกหรอของวัสดุชนิดเม็ดหยาบ ด้วยเครื่อง Los Angeles Abrasion ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๐๙ - ๒๕๕๐
- (๑๐) มาตรฐานการทดสอบหาสารอินทรีย์เจือปน (Organic Impurities) ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๑๐ - ๒๕๕๐
- (๑๑) มาตรฐานการทดสอบหาก้อนดินเหนียว (Clay Lump) ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๑๑ - ๒๕๕๐
- (๑๒) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความสมมูลย์ของทราย (Sand Equivalent) ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๑๒ - ๒๕๕๐
- (๑๓) มาตรฐานการทดสอบหาค่าดัชนีความแบน (Flakiness Index) ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๑๓ - ๒๕๕๐
- (๑๔) มาตรฐานการทดสอบหาค่าดัชนีความยาว (Elongation Index) ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๑๔ - ๒๕๕๐
- (๑๕) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความคงทน (Soundness) ของมวลรวม ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๑๕ - ๒๕๕๐
- (๑๖) มาตรฐานการทดสอบหาการหลุดลอก โดยวิธี Plate Test ให้เป็นไปตาม มท. (ท) ๕๑๖ - ๒๕๕๐

- (๑๗) มาตรฐานการทดสอบการกลั่นวัสดุยางคัตแบกแอตฟิวด์ ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๖๐๑ - ๒๕๕๐
- (๑๘) มาตรฐานการทดสอบหาจุดควบไฟและจุดติดไฟโดยถ้วยเปิดคลีฟแลนด์ ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๖๐๒ - ๒๕๕๐
- (๑๙) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความหนืดของผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมโดยวิธีเซย์โบลด์ ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๖๐๓ - ๒๕๕๐
- (๒๐) มาตรฐานการทดสอบหาค่าความหนืดของวัสดุแอตฟิวด์ ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๖๐๔ - ๒๕๕๐
- (๒๑) มาตรฐานการทดสอบประจุไฟฟ้าของวัสดุยางแอตฟิวด์ ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๖๐๕ - ๒๕๕๐
- (๒๒) มาตรฐานการทดสอบหาปริมาณน้ำในยางแอตฟิวด์ อิมัลชัน ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๖๐๖ - ๒๕๕๐
- (๒๓) มาตรฐานการทดสอบแอตฟิวด์คอนกรีตโดยวิธีมาร์แชลล์ ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๖๐๗ - ๒๕๕๐
- (๒๔) มาตรฐานการทดสอบค่าสูญเสียน้ำของยางแอตฟิวด์ ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๖๐๘ - ๒๕๕๐
- (๒๕) มาตรฐานการทดสอบหาค่าเพนิเทรชัน ของวัสดุยางแอตฟิวด์ ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๖๐๙ - ๒๕๕๐
- (๒๖) มาตรฐานการทดสอบหาค่าการบีดตัว ของวัสดุยางแอตฟิวด์ ให้เป็นไปตาม มถ. (ท) ๖๑๐ - ๒๕๕๐

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ระพีพันธุ์ จารุคุณ

อธิบดีกรมทางหลวงชนบท